

1906-09-09

þÿ š Å À Á ¹ ± ⁰ ì Â ¡ í » ± ³/₄ - ± Á . 2 3

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9023>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αί επιστολαί τῆ Διευθύνσει.

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀγορά Κύκκου ἀριθ. 34.

Τιμὴ ἐκάστου φύλλου γρ. 2

Γπεύθυνος Ἰδιοκτίτης ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΑΝΗΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΥΠΡΙΑΚΗΝ ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΑΝ

Ἡ ἔθνη μέρεισ θά κατισχύσῃ καὶ πάλιν τῶν ἀντιπάλων εἰς τὰς προσεχέει βουλευτικὰς ἐκλογὰς...

Τῆς ἔθνησ ἐν τῇ νήσῳ πολιτικῆς τάχαθὰ καὶ αἰσιὰ ἀποτελέσματὰ ὑπὸ πᾶσαν ἐποψὶν ἐγένοντο...

Ἀμ' ὡς εἶδε τὸ φῶς ἡ ἐφημερίς αὕτη ἀνεπίστασε σημεῖα πολεμικῶν μετὰ τῆς σημαίαισ τῆς ἔθνησ...

Ἀνηξάσης ἡμετέρας πενταετοῦσ νομοθ. περιόδῳ καὶ πρὸς κληυμένῳ τοῦ λαοῦ ὅπωσ ἐκλέξῃ ἀντιπροσώπων...

Οἱ ἔθνησ ἀντιπρόσωποι καίτοι ἔχουσ τὰ πράγματὰ λαλοῦντὰ κάλλιον παντὸσ δεινοῦ ῥήτοροσ...

σοισι πρὸσ αὐτὸν τίνα θεωροῦσιν ἀρίστην καὶ διὰ τὴν προσεχῆ νομοθετικὴν περίοδον πολιτείας πρὸσ τοῦσ...

Οἱ πολιτικοὶ ὅμωσ ἀντίπαλοι τῆς ἔθνησ μερίδοσ ἐπιμῶνωσ ἐτήρησαν καὶ τηροῦσιν ἄλυτον σιγήν...

Ἀπὸ τῆς λήξεωσ τῆς τελευταίαισ συνόδῳ τοῦ Νομοθ. Συμβουλίου μέχρι σήμερον μακρὸσ παρεσχέθη χρόνοσ...

Ἀποφυγόντεσ μέχρι τοῦδε οἱ πολιτικοὶ ἡμῶν ἀντίπαλοι πᾶσαν πολιτικὴν συζήτησιν καὶ πάντα ἔλεγχον...

Ἄλλ' ἀν τῆς ἀντιθέτου μερίδοσ οἱ πρὸσέχοντεσ δὲν θέλωσι νὰ ἐπιδείξωσι πολιτικὴν μεγαλοφροσύνην ἀνομολογοῦντεσ...

Ἐν πάσῃ πολιτείᾳ καὶ παντὶ λαῷ ὑπάρχουσιν οἱ τυχοδιωκτικὴ ἐημεγέρτικι, οἵτινεσ εἰσ τὸ προσωπικὸν συμφέρον αὐτῶν μόνον ἀποβλέποντεσ...

γίση βλάβη καὶ ζημίᾳ τῆσ δλησ πατρίδοσ.

Τὸ μέγα ὅμωσ τοῦ λαοῦ πλῆθοσ ὀφείλει μετὰ φιλοπατρίδοσ διαφέροντοσ καὶ χωρὶσ τινὸσ προκαταλήφειασ νὰ ἐξετάξῃ καὶ μελετῇ τὴν πολιτικὴν πορείαν τῶν ἀξιομάτων...

Αἱ κομματικὰ καὶ προσωπικὰ μικροφιλοτιμίαι πρέπει ἀποβάλλωνται μακρὰν ὡσ πειρασμοὶ κακοήθεισ...

Τὰ καλά καὶ συμφέροντὰ τῇ πατρίδῃ εἶνε καλά καὶ συμφέροντὰ παντὶ λαῷ...

Μετὰ τὴν ὑπὸ πᾶσαν ἐποψὶν λαμπρὰν πολιτικὴν ὄρσιν καὶ ἐπιτυχίαν τῆσ ἔθνησ μερίδοσ, οὐδὲνα πλέον λόγον ὑπάρχειασ ἔχει ἡ ἀντίπαλοσ μειονότησ...

Πᾶσ λαὸσ σωφρονῶν καὶ πολιτικῶσ ὡριμοσ ἐξασκῶν τὰ ἱερὰ καὶ ὑψηλὰ πολιτικὰ δικαιώματὰ του στοχαζέται μόνον τῆσ τιμῆσ καὶ τῆσ δόξησ τῆσ Πατρίδοσ...

Δὲν ἀξιοῦμεν πολιτικὴν ὡριμότητὰ ἀπὸ τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, χρεὶσ μόλισ ἀνακῶσαντοσ ἀπὸ τυραννικοῦ ζυγοῦ ἐπ' αἰῶνασ ἀφελόντοσ αὐτὸν πᾶν πολιτικὴν καὶ ἀνθρώπινον ἐπιδικαιώ-

μα. Οὐδέ σήμερον κέκτηται ὁ λαὸσ οὕτοσ τὰ πολιτικὰ δικαιώματα τοῦ ἐλευθέρου πολιτοῦ...

Τῆσ πολιτικῆσ ὡριμότητοσ τὴν ἐλλείψην, καίτοι μέχρι τοῦδε πολὺ ἐπέδειξε τοιαύτην ὁ Κυπριακὸσ λαὸσ...

Τὸ ἀπαιτεῖται καὶ ἀποτρόπειον ἐκεῖνο πολιτικὸν παρελθῶσπερ ἐξήσκησεν ἐν τῇ αὕτῃ νήσῳ...

Οὐδὲνα πρέπει νὰ διαλάβῃ ὅτι ἡ πρὸσ τὴν Κύπρον πολιτικὴ τῆσ ἐν Λονδίνω Κυβερνήσεωσ καμψθεῖσα ἀπέβη εὐνοική πρὸσ αὕτην...

Πατριωτικὸν διὰ ταῦτὰ ἔχει καθῆκον ὁ Κυπριακὸσ λαὸσ ἵνα παραστή πρὸ τῆσ Κυβερνήσεωσ ὁμόφωνοσ καὶ ἠνωμένοσ κατὰ τὰσ προσεχέει ἐκλογὰσ...

Ο ΝΑΥΑΡΧΟΣ ΜΙΑΟΥΛΗΣ, ΕΝ ΚΥΠΡΟ

Ο κατάπλοὸσ τοῦ εὐδρόμου «Ναύαρχοσ Μιαούλησ» εἰσ Κύπρον μετ' ἐθνικῆσ εὐφροσύνησ καὶ ἑνθουσιασμοῦ...

Παγκύπριον ἀπὸ τῶν δύο παραλίω πάλων, ὡσ ἀπὸ ἡλεκτρικοῦ πυκνωτοῦ ἐξορμῶσα...

Αἱ εὐτυχῆσασαι πόλεισ νὰ περιτυγθῶσι τοῦσ Ἴλληνασ ναυτίλοσ, ἐξ ἀλματοσ μὲν ἀπογόνουσ τῶν ἐνδόξων θαλασσομάχων...

Τὰ ἀστικά πλῆθῃ ἐξώκωσεν ἡ εἰσ τὰσ πόλεισ ἀθρόα συρρῶ τῶν ἀγνωστέρων καὶ εὐλιχρινετέρων πατριωτῶν ἐν τῇ νήσῳ...

Ἐν Λάρνακι ἡ δεξίωσισ προσέλαβεν ἐκτακτον λαμπρότητὰ καὶ μεγαλοπρέπειαν τὸ μὲν διότι, ἕνεκα τῆσ κεντρικῆσ θέσεωσ...

Ἐν κατασκευαστικῆσ δοξολογίαισ ἀνεπέμφθησαν ἐν τοῖσ ναοῖσ εὐχαριστήριεσ εἰσ τὸν Θεὸν αἰνοὶ εὐδοκήσαντεσ...

Διὰ στόματοσ τοῦ λαοφιλοῦσ αὕτησ πρωθυεράρχου ἡ ἐνθουσίαση Κύπρου ἐξεδήλωσε πρὸσ τὸ τετιμημένον τοῦ «Ναυαρχοῦ Μιαούλη»...

Εὐφραδίεσ ῥήτορεσ ἐπ' ἐκκλησιαστικῆσ ἐκκλησίᾳ τὸν ἄσθεστον καὶ ἀκοίμητον πόθον τοῦ φιλοπατρίδοσ τούτοῦ λαοῦ...

Συγκινητικὸν καὶ παρήγορον θέαμα δὶ ὅλησ τῆσ ἔθνησ τῆσ πανηγύρεωσ παρῆσγον οἱ χωρικοὶ, οἵτινεσ κατέκλυον διαρκῶσ τὸ ἑλληρικὸν εὐδρόμον...

μὴ ἐπακουσῶν τῶν λειμῶν, διεπέθη καὶ τοῦ σκάφοσ ἡ ἀτμάκατοσ πρὸσ μεταφοράν τῶν ἀπερριθῖμων προσκυνητῶν...

Είς την εθνικήν ταύτην ευλάβειαν των Κυπρίων χωρικών ανταπεκρίνοντο τελείως τό τε ανώτερον και κατώτερον πληρώμα μετά θερμής αδελοφικης σποργής υποδεχομενον και περιποιούμενον πάντας.

Αριστην ως πάντοτε και πανταχού ενεποιήσαν εντύπωσιν οι Έλληνες ναύται κατά την εξήμερον εις τας δύο πόλεις διαμονή των, ποιούμενοι μεγίστην άντίθεσιν προς τους ναύτας των άλλων εθνών, διότι το ελληνικόν ναυτικόν εμμένει πιστόν εις τας ασύτηρας παραδόσεις του της νηαλιότητος και εγγχερείας. Ένωτοι και πενήκοντα ναύται περιπτυσσόμενοι και δεξιούμενοι ένθουσιωδώς, συντρώγοντες και συμπόσιάζοντες μετά των ένθουσιωσών λαϊκών τάξεων ουδ' επί μιαν στιγμήν ελησμονήσαν ότι είνε Έλληνες ναύται και μετά δούλων αδελφών συνευθυμούντες σφρηλατούσι στερεωτέρους τους δεσμούς της εθνικής ένότητος και τελούσι μισαγωγίαν της ιερωτάτης πανελληνίους ιδέας.

Τήν ευφρόσυνον άρμονίαν των πατριωτικων παλμών έλευθέρων και δούλων αδελφών θα ελέγομεν ότι έτάραξαν οι κατ'επαγγελματι φρονασκοί φευδοπατρισταί, οιτινες κόνονέν τοιαύτας περιπέτειας ταραχών και κεκατάκει επεπαιρητοί και αποκατάκει επεπαιρητοί και αποκατάκει επεπαιρητοί.

Αί σημαντικώτατα των εορτών τούτων σημαί ήσαν ότι ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κιτίου ανήλθεν εις το ελληνικόν ευδρομον όπου έντυχ στρατιωτικών τιμών άντιναυάρχου και προσήγγρουσεν ένθουσιαστικώτατα τον διοικητήν κ. Μισούλην διερχομένην την φλογερήν φιλοπατριαν του Κυπριακού λαου και επίδαφίσεων εις το ελληνικόν ναυτικόν τας διαπύρους ευχάς της Κυπριακής Εκκλησίας. Ης τυγχάνει ο δυνάμει και ψήφω του λαου ανώτατος λειτουργός. Απερχόμενον τον προηθεράχην προέπεμφε το πλήρωμα μετά των αυτών στρατιωτικών τιμών, ανεπέτασεν επί του μεσαίου Ισοτου την ελληνικήν σημαίαν και έρριφθησαν δεκα και τρεις κανονοβολισμοί.

Ούτω ο γοητός και αισθητός έν τας καρδιάς των Κυπρίων Έλλήνων εθνικώς άραβίων ετέλεσθη όρατός και βριβρομός προοικιζόμενος ταχείαν και κίσαν την ανατολήν της περιπόλητου ήμέρας της ένώσεως.

Η Α. Ε. ο Μ. Αρμοστής τηλεγραφικώς από το θεράτρου του επί του Τρωάδου έχαιρέτισε τον «Ναύαρχον Μισούλην» και προσεκάλεσε το ανώτερον προσωπικόν του πληρώματος εις δείπνον τιμητικόν, άλλ' ο κ. διοικητής ήρνήθη μη δυνάμενος ν' αποσιάζη την νύκτα του σκάφους του. Αί άλλαι ανγκλικαι αρχαι έν τε Λεμεσσό και έν Λάρνακι ως και αι αυθή ανγκλικαι παροικιαί προσήνεχθησαν πανύ φιλοφρόνως προς το πλήρωμα και παρίσχον εις αυτά πάσας τας τιμάς καταδείξαντες, ότι εις ναυτικόν κατ'εξοχήν έθνος άνικοντες γνωσκούσι να τιμώσι το ναυτικόν εκείνο, όπερ κείνηται λαμπροτάτην ιστορίαν και άφθιτον όζαν.

Τας άλλας σύμποσιακάς και χορευτικας διασχύσεις και φωτογραφίας παρατρέχοντες θεωρούντες ταύτας τά μόνα σκιερά σημεια της λαμπρας πανηγύρεως, καί έν καιρόν άτιμώς και άθως δολοφονούνται ημότεροι αδελφοί υπό των Βουλγαρικων κτηνών και όλόκληροι κοινοτήτες ελληνικαί δια πορός και σιδήρου έξαφανίζονται. Έχομεν υπ' όφιν ήμιν τα άπονήματα του Οικουμενικου Πατριαρχείου προς τας Μ. Δυνάμεις, έν οις διεκτραγωδούνται αι στραγαί, αι δηώσεις, αι άτιμώσεις κατά των έν Βουλγαρία Έλλήνων, οι έμπρημοί, αι άρπαγαί ελληνικών ορθοδόξων ναών, νοσοκομείων, Σχολείων, Βιβλιοθηκων και αι βία

επομιμίσεις όλόκληρων ελληνικών κοινοτήτων υπό την αίγλήν του βουλγαρικού στραγανου εις το βουλγαρικόν σχίσμα.

Διεξήλομεν τα πρακτικά της Συνδικάσεως των εθνικών ζητημάτων έν τη ετάρχει «Ελληνισμός» έν Αθήναις από της 4—7 η. Ιουλίου έν τω τελευταίω τεύχει του ομιώνικου περιόδικου, και εις άμφότερα ή Έλλην άντιγνώστης μετά καρδίας αιμασσώσεως αναγινώσκει εκεί μέν την άλγεινοτάτην όδύνην της Μητρος Δι. Εκκλησίας απολεπομένης ως νέα Παγγήλ την στραγήν των τέκνων αυτης ουχι πλέον υπό των ειδωλολατρών στρατιωτών του Ηρώδου άλλ' υπό τεράτων άνθρακαπομόρφων φερόντων φεῦ! το χριστιανικόν χρίσμα, ένταυθα δε άνδρας εκπροσωπούντας τά πλείστα τμήματα του έλευθέρου και δούλου Έλληνισμού και μετά βαθείας βουλευτικής παραχής διαγράφοντας την ζοφερήν εικόνα των εθνικων υποθέσεων.

Υπό τσοούτον δεινός συνθήκας εθνικας διατελούντες φανόμεθα των παλαιόφρονων Αθθρητιών πολλών χείρονες και των Σουβαριτών υωθρότεροι και θαλυπρεπέστεροι άγοντες εθνικας εορτάς έν συμποσις και χοροίς και επιδεικνύμενοι εθνικόν ένθουσιασμόν προερχόμενοι υπό των μαζών της νερότητας και υπό των ακτιών του ήλιου και του ήλιου.

Τας περιστάσεις εις πολυτελείας ένδυσμας χορευτικας εις λουκούλια γεύματα, εις κισώτια ποτών μεθυστικών και μπαταίας και ακίρους φωτοφίας, τούτων έστερηθησαν αι γυμνητέουσαι άστρογοί και πινώσαι χήραι και τά όρφανά της Αγγιαιου και των άλλων της άγρίας και ήμης Βουλγαρίας ελληνικών θυμάτων της εθνικής ιδέας έν όνόματι της οποίας έσπαταλήθη χρυσιον πολύτιμον και χρησιμώτατον.

Η εθνήκη φιλοκατρία είνε φενάκη χειρίστης μορφής και ταύτην πρέπει ν' αποβάλλωμεν ένστερνιζόμενοι την άληθήν και άδυσαντήνην, έν εδει να σεβασθώσιν όσοι εΐδον το ελληνικόν σκάφος ουτινος το όνομα μόνον τωρίτερον σάλπιγγος τυρηνικής κηρύττει την τελειαν έθειλοθυσίαν και αυταπάνησιν υπέρ της σωτηρίας και της όδης της Έλληνικής Πατριδος, όταν ήθελον ν' άνταστήσωσιν οι μεγαλόκαρδοι και άκαταμάχητοι τρίτων των ελληνικών θαλάσσιων.

ΑΠΟ ΤΩΝ ΕΡΕΠΙΩΝ ΤΗΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ Η ΕΞΟΜΩΣΙΣ ΤΗΣ ΜΕΣΗΜΒΡΙΑΣ ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Μετ' ελγους φυγής και θλιβερού πόλου κροδίας απειδώς να αναγγείλω ήμιν πράγματα πρωτάκουστα και πρωτοαυθι εις τον κόσμον, μοναχικά δε έν τη παγκοσμία ιστορία! Στίση Βουλγάρων ένθερμωμένα υπό των επιστολιών αρχών καταστρέφουσιν από τίνος και διαπάξουσιν και αυθιρέτως ιδιοποιούνται παν ότι ελληνικόν έν τη χώρα ταύτη. Έν Βάρνη, Καβάρνη, Βιλατσάκι, Τατή, Πασαρτζίκω, Φιλιππουπόλει, Στενιμαχώ, Περιστέρη, Νάσκω, Πύργω κτλ. διεπραξαν τας εκκλησίας και τά σχολεία και τά ιδιοσηθήσαν, καταστρέφαντες ούμα και πλήθος ελληνικών ιδιωτικων κατασχημάτων, ών ή άξιατων ζημιών άνέρχεται εις πολλά εκατομμύρια φράγκων. Αλλά το χειρίστον πάντων και μοναχικόν μέχρι τούδε, ίσως και εις το μέλλον, έπαθον οι δυστυχεις Αγγιαιίται.

Τήν Κυριακήν, 30ην η. Ιουλίου, στίση Βουλγάρων εκ Πύργου και των περιχώρων ώρμησαν ένα και έν Αγγιαιάλω καταστρέψαι, διαρπάξουσιν, έξουβρίσασιν και οικειοποιηθαι τά κυνά

κτήματα, όλην εκκλησίαν και σχολεία. Σημειώσαστε ότι εκτός της Αγγιαιου, έως 15 λεπτά υπάρχει ή μονή του Αγίου Γεωργίου. Ην κατοίχοντες οι Αγγιαιίται, ή αδύνατον να νικηθώσιν και παραδοθώσιν ήν καταστραφέντων υπό των άτάκτων στρατών, χρησιμευούσης της μονής ως προφυργίου της Αγγιαιου. Τούτο κατονομάσασιν αι αρχαι έφεροντισαν προηγουμένως να την άφρισώσιν από τους Αγγιαιίτας και την περίδωκαν εις το χείρας των Βουλγάρων. Αφαιρέθέντων λοιπόν του προφυργίου και των πλείστον όπλων και πολεμοφοδίων εκ των Αγγιαιιτών, έμειναν ούτοι άνυπεράσπιστοι. Προσέτι δε και υπό των όργάνων της αστυνομίας άπειρόγονο των καταλλήλων επίκαιρων θέσεων. Ούτως έχόντων των πραγμάτων, ήλθον τάτακτα στίφη έν καιρω νυκτός υποβροθύμενα και υπό της αστυνομίας. Τήν πρωίαν της Κυριακής όρμησαν προς την ελληνικήν εκκλησίαν και το σχολείον. Αλλά εύρον άντίστασιν εκ μερους των Αγγιαιιτών.

Όταν ήρξατο άφαιρέτριά μάχη, όθωροθέντων των μεν Βουλγάρων έν τω τουσικώ τσάμα, και μινωσοί, τω παλαιω και τω π. των δε ελλήνων έν τη εκκλησία και στην οικία. Η μάχη άνηντο το Ιούλιον, και οι Αγγιαιίται προσήγγοντο επιστασια τα Βουλγαρία και τουσικώ, ούκουντων χείρας λείας και διαπραγής, και εκ Πύργου, όπθεν διαρκώς έζετούντο επικουρικά τοις Βουλγαρίας τηλεγραφικώς, και όπου από πρώτας εκρούοντο οι κωδινες προς συναχειρομν και άποστολήν επικουρίας, όπλων, πολεμοφοδίων και βομβών δυναμίτιδος. Περι την μεσημβρίαν καταφθάνει έφιππος χωροφυλακή της επεμβαίνει μεταξύ των μαχομένων, διδ έγαλαβώθησαν οι πυροβολισμοί. Τότε οι Βουλγαροί ένθαρρύνειτες ήρξαντο το πυροπολικόν των έργων. Ηρξαν λοιπόν διά πατρελαίου και βομβών να κίψωσιν οικίας και καταστήματα! Οι δυστυχεις Αγγιαιίται έν ήλιπζον, κατόπιν της ατίσεως της χωροφυλακής, κατάπαυσιν της μάχης, κίψωσι βλεπουσιν αυτους περικυκλωμένους πανταχόθεν υπό φλογών. Τότε πλέον έκαστος έσπευσεν όπως σώση εκ των φλογών τά τέκνα του και τους χείροντας γονείς και την σύμβον του! Όποια φρίκη, όποια κλυθμοί, όποια θρήνοι!!! Αί φωναι πάλων, γυναικων, γερόντων και κτηνών, ήτοι Ιππων, κύνων, ήμιόνων, χοίρων και αγελάδων, άπετίλουν άληθήν κοιλάδα κλυθμώνος!!! Πάντες ομώζονσι, τρέχουσιν γυμνόποδες με τά νυκτικά των μένων, άλλοι κανέτες τά φίλα, προσήγγοντο παρλίαν, τω πύρ υπό των Βουλγάρων ώθείται προς ανατολάς όπως άποστρέψασιν όλόκληρον την Αγγιαιου, υπό του άντίθεου όρισ ωθείται και προς άστυς, όπου κίονται και τινα κυβερνητικα καταστήματα. Ητοι ή βουλγαρική σχολή, τω τηλεγραφείον κ.τ.λ. Πολλοί έχάσαν ζώοντες έντός της Παναγίας και έν πολλας οικίας. Τό πύρ κατέκαυτε ήβλις μετά τά μεσονύκτα μη ήχον πλέον καταλλήλων προσήγγ. Τά ταβίνα γυναικοπέδα κίτρινον εις την παραλίαν μετά των θύλων περισηθέντων ένδυμάτων των. Ένωταυθα ήροσται από της πρώτας τρέμουσιν ως κοροβόλοι υπό την παρλία του γεωργου. Ένωταυθα άρχεται άλλη θηριωδία. Αλλά τί λέγω! προς ποίαν θηριωδίαν ώντανται να συγκληθώσιν τά μέχρι τούδε γνωσθέντα!!! Εγγονται εις την παραλίαν, τά κτήνη να εύχαριστήσων και έτέραν κτηνώδη, ζώηνη! Τον βιτιτού, την άτιμωσίαν! φεῦ! Δε άπειδωσιν ποτίξουσέφρασι, οίνων ή μπήρον τας πινώλας και περιβριμμένες χόρα και γυναικας όπως τας ήμιν εύγνωμοτάτας προς κοροσέμον της άπαιδούς αρχής!!! Ιδού έν συντάξει τά άνδραθήματα των Βουλγάρων, ούς ένέλευθωσαν οι Εύρωπαϊοι!!! Καταστροφή μιας άνθρώπτης ολοκλήρου ελληνικής πόλεως έν πληρει

μείσημβρία, έν πυρί και σιδήρω, ήγχε πολέμου, μηδ επανστασιας και υπαρχατων, άλλ' άπλος όδοι άνήκουσιν εις άλλο ήθος! Υπάρχει άλλο παρομοιον παραδειγμα έν τη ιστορία της άνθρωπότητος; Ούδεν, ουδεν! Τήν δευτέραν οι μεν πυροπολῆται άρνονται έλευθεροί όσοι ήθελον γν φούγον και όσοι ήθελον να διεκδικώσων, οι δε πυροπολήντες και καταστραφέντες, περικυκλώνονται υπό του στρατού, συλλαμβάνονται οι ζώντες και φυλακίζονται ως κκοσούροι! Όποια δικαιοσύνη Θεέ μου, πως άνέχεσαι!!! Αλλά όχι, μόνον οι Αγγιαιίλος, αλλά και ή Μεσημβρία πολιορκείται υπό του στρατού και στίλλονται άποστολοι των πυροποληθέντων την Αγγιαιου και ζητούσι παρα των Μεσημβριανών τά πάντα να παραδώσων, οικιοβελώς, όθην, και γραπτός, άλλως και αυτους αναμένει ή τύχη της Αγγιαιου! Και φοβούνται οι δυστυχεις Μεσημβριανοί και τρομάζουν, ουδαμώμεν βλέποντες έλπίδα προστασίας, άλλ' έγκυκατα έλειμμένους έντους; εις το έλεος των Βουλγάρων; Η Αγγιαιου έκδή. Η Εύρώπη μένει άτάραχος, ώστε συναρόκουσα. Τι ποιήσωμεν; Έάν άντισταθώμεν, θα πάθωμεν την τύχη της Αγγιαιου. Ας υποχωρήσωμεν προς τήν πύρ εις τας ύπαιθρους σπον, ένα σωμα και τινος, και κίτονται προυχον εντεύθεν.

Ταύτη η γνώμη επικρατεί και ούτω ήμιντα ήμιντα ήμιντα παραδίδουν με επιστασια την εκκλησία και εκκλησιαστικα κτήματα, όί έφοροι την σχολήν, και οι πάντες υπογράφονται εις άνάφοράν συνταγθεισαν υπό των βουλγάρων, δι' ης άρνονται τήν Πατριαρχεία και άσπάζονται την Εξάρχην!!!!!!! Φρίκη και τρόμος κατέλαβε τους πάντας και κατέπεσον εις το χείλος του κρημνου!!!! Τά ιδεία συμβαίνον αγρόδων και εις όλα τά ελληνικά χωρία!!! Αμαρτωλοί, που φύγαμεν! Τις θα μάς σώσων εκ του βορβόρου, εις όν κατέπεσαμεν; Αρά γε ή υπογράφασιν ο τέμπτον ήθρον της βερουνηϊου συνθήκης Μεγάλη Δυνάμεις; Αρά γε ή Μητηρ Μεγάλη του Χριστου Εκκλησία; Τοιαύτη ή κατάσταση μας, άγνωσώμεν τί θα ήλιωμεν, άγνωσώμεν που να καταρφόμεν και τί να κάμωμεν, Ένεργήσαστε ότι δυνατόν, άλλως τό παν άπόώλετο. Ανάγκη ταχείας επεμβάσεως και ενεργείας.

Έν Μεσημβρία τη 7η Αυγούστου 1906.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Η «Εκκλησιαστική Αλήθεια» του Οικουμενικου Πατριαρχου της 28ης Αυγούστου έγραφε τας είνης πρόσφατους πληροφορίας περί της τυγχε του διαποπούς Έλληνο κληρικού.

« Ασφαλείς πληροφορίες ήρτι ληφθίσαι άγγελουσι τά ακόλουθα περι του Μητροπολίτου Αγγιαιου:

Κατά την άποσφάδα ήμέραν της 30 Ιουλίου ο Μητροπολίτης Αγγιαιου, όστις κατά την διάρκειαν της επιθέσεως των Βουλγάρων διέμεινεν έν τη Μητροπόλει του, βλέπων άπειλομένην ταύτην υπό της πυροκαίτης και τής επιθέσεως των κικεύρων έξελθών άπεπειρήθη να προσφύγη εις τήν Εύαρχείον, άλλ' άποκορούσθεϊς έκείθεν υπό των φρουρών των χωροφυλάκων, προταξαντων κατ' αυτό τον έπολόγους των, διηρηθήθη υπό γαλαζων σφαιρών εις την παραλίαν να κίτρυγεν εις τινα των περισσωθεισών αικίων, όπου και παρέμεινε μέχρι της Τρίτης (άπό της Κυριακής). Τήν ήμέραν εκείνην συνελήφθη υπό της άστυνομίας και, περικυκλωθείς παρά παντων των βουλγάρων άξιωματικών, στρατιωτών, χωροφυλάκων και αυτων έτι των τελωνοφυλάκων, χυδαίως προηλάκισ

ζόντων αυτον, ώδηγήθη εις το Τελλοκειον ένθα ένεκλείσθη εις δωμάτιον υπό άσύτηραν στρατιωτικην επιτήρησιν, ως ύπόδικος, όθην, μη επιτραπέντος εις αυτον μητε να έξηχηται εις συγκοινωνίαν προφορικώς ή γραπτός προς τινα, ούτε να προμηθευθῆ τά άπαιτούμενα ένδύματά και λοιπά γραιωδη ή να λαμβάνη καταλλήλον τροφήν ή τέλος να κατέχη βιβλίον ή άλλο τι έγγραφον μέχρι και άπλοο τεμαχίου χαρτου και γραφίδας.

Έν τοιαύτη άθλια καταστάσει παρέμεινεν ο Μητροπολίτης άσθενήσας ως εκ των κκουσιών τούτων και μείνας άνευ Ιατρικής περιθαλψης και φαρμάκων, μέχρι της 22 Αυγούστου, όποτε, κατά διαταγήν εκ Σοφίας, άπήχθη από της άστυνομίας Σηλυμνον (Σλίβνο), πρωτεύουσιν της ομονώμου Νομαρχίας και ένεκλείσθη έν τη αυτήθι Βουλγαρική Μητροπόλει υπό την κουτωδίαν του Βουλγάρου Μητροπολίτου Γεοργίου, αρχαιου τραφίμου της έν Χαλκή Θεολογικής Σχολής»

ΠΑΝΤΟΤΕ ΕΙΣ ΘΟΛΑ ΝΕΡΑ

Διά τεχνητής πλειανοψηρίας, καταρτιθείσης καθ' όν τρόπον γινώσκει το Κοινόν, εισήλθον εις το Εκπαιδευτικόν Συμβούλιον και εις την Επαιδ. Επιτροπήν Λεμεσσίας άνθρωποι της πολιτικής εκείνης, του παρελθόντος, ήν ο Κυπριακόδεταδς έν επιβλητική πλειανοψηρία κατέδρακσαν έν άραξ και άνανέμασιν.

Μετά της παρουσίας των ανθρώπων τούτων έν τοις ειρηνοεις σωμακειάσις έπεράνη και ή είδειχθης μορφή του καταράτου παρελθόντος.

Πάντες βοώμεν και δεκματυρούμεθα ότι άδικώς επιβαρύνεται ο Κυπριακός λαός διά βαρέων σχολ. τελών και αξιούμεν πανύ δικαίως δπως ή Κυβέρνησις καταβάλλη εκ των γεν. προσόδων ήλην την δαπάνην της Δημोट. Παιδείας, ως τοσπο γίνεται και πρέπει να γίνηται εις άπάσας τας πεπολιτισμένες χώρας, προς διάδοσιν των φώτων εις άπάσας τάς κοινωνικας τάξεις. Η άνάγκη αυτη είναι επιτακτικώτερα προς ήμιν, διότι τά 9/10 του πληθουσκου είνε γεωργικα και ήμνησκα κατοικείται κατά κώμας, και υπάρχει άνάγκη να συντηρώνται σχολεία πολυαριθμώτερα ή όσα ήσαν άναγκαία δι' άστικας κοινότητας.

Τυγχάνει δε γνωστόν πόσον παρά τοις αγρόταις σπανίζει το χρίσμα και πόση πρέπει να καταβάλληται προσοχή δπως οι χωρικοί διευκολύνονται περι την φοίτησιν των τέκνων αυτών εις τά σχολεία.

Πρό πάντα ταύτα ή τεγγητή πλειονότης του Εκπαιδευτικού Συμβουλίου έθίσπισεν ένα οι μαθηται των δυ άνωτέρων τάξεων ύποχρεωτικώς προυηθεύονται πάντα τά διδασκατικά βιβλία όλων των έν τω προγράμματι μαθημάτων, τούθ' άτερ ουτε άπαράτηρον είνε διά την Εκπαιδευσιν των μαθητων ούτε πολύ συντελεστικόν εις την πρόδον αυτων, επιβαρύνει δε μόνον τους γονεις διά χρηματικόσ βάρους τσοούτου, ώστε φόβος ύπάρχει ότι πολλοί χωρικοί τούτου ένεκον ή άπιστάσων τά τέκνα των εκ των σχολείων και ήλ σεσηρτήσων αυτά των ττηρικωνικώτων έτων της προκοστικης παιδεσεως των, ήτις

Οκ ήτο και η μόνη παιδεία διδασκαλίας...

Εν Λευκωσίαι, ένεκα παλαιών και νέων άμεσιών...

Η τεχνητή πλειονοψηφία του Εκπαιδευτικού Συμβουλίου...

Και όσοι μόν των Λευκωσιωτών πέμψωσι τα τέκνα των εις τα σχολεία...

Η θρασύτητα έπις ετι δύνάται το άπαισιόν έκείνη...

Από του παρελθόντος έκείνου και του άρακτο περιβάλλοντος...

Όλη αυτή η σύγχυσις παρεσκευάθη ίνα δύννηται εις άνθρωποι...

ΑΝΑΧΡΟΝΙΣΜΟΣ ΑΠΕΥΚΤΑΙΟΣ

Καθυστερήσαμεν την άπάντησιν εις την διάφευσιν του μισθωτού...

Απότου ε άεργοι Αχ. Διασίδης έκραζεν από της φουντάνας...

Πάσαι οι προεδύσεις εκ Αιγύπτου θα υποβάλλωνται εις έκκρισην...

Τη π. Κυριακή ηλόγηθησιν εν Καραβά εν ερεί κύβω συγγενών...

ών ενλαβείται σήμερον την ήσυχίαν και την άγοροπωλήσιαν...

Βαυκαλίζται ε άνθρωπος υπό της ματαιίας έλπίδος...

Το π. Σαββάτω άντήλλαξεν άρραβώνος δακτύλιον εν Στροβόλω...

ΑΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ ΔΕΥΚΩΣΙΑΣ

Προς αποφυγήν πικρής παρακαλίψεως των γονέων...

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Εν τω τμήματι εθς Παιδείας έγέροντο αι έπομεναι μεταβολάι...

Ο Αχμέτ Τζεμάλ Έφ. Τούρκος γραμματέυς και διερμηνεύς...

Ο Γεωργίου Χικκί Έφ. μαθητεύμενος γραμματέυς εις Τούρκον...

Ο κ. Χρυσ. Αργυρίδης, Έλλην γραμματέυς και διερμηνεύς...

Ο κ. Αντ. Τζωνίδης, Βοηθός Έλλην γραμματέυς και διερμηνεύς...

ΑΙΜΗΝ ΑΝΜΟΚΣΤΟΥ

Πάσαι οι προεδύσεις εκ Αιγύπτου θα υποβάλλωνται εις έκκρισην...

Τη π. Κυριακή ηλόγηθησιν εν Καραβά εν ερεί κύβω συγγενών...

του μετά της εθ ήμένης και περιπαλλούς Δασποινίδος Καλλιόπης...

Τη π. Κυριακή ετελέσθησαν ώσάυτως εν Λευκωσίαι οι γάμοι του κ. Μιχαήλ...

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Το π. Σαββάτω άντήλλαξεν άρραβώνος δακτύλιον εν Στροβόλω...

ΑΝΑΧΡΟΝΕΙΣ

ΑΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ ΔΕΥΚΩΣΙΑΣ

Προς αποφυγήν πικρής παρακαλίψεως των γονέων...

ΑΣΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ Α' πλήρης, εν τη οικία Πασχάλογλου...

ΑΣΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ Β' εν τη οικία κ. Γ. Τσφαριδου...

ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ έκτωτάξιον, εν τη οικία χ' Σωκράτους...

ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟΝ εν τω αύτω μετώ του Παρθεναγωγείου...

ΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΚΑΙ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΕΙΣ εν ταίς άνωθι κοινωτικαίς...

Η κυβερνητική έπιχορήγησις του π. έτους έπληρώθη...

Ταύτα προς γνώσιν των γονέων, ίνα μή παραπλανηθέντες πέμψωσι...

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ ΤΗ 2 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1906.

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ ΤΗ 2 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1906.

ΑΓΓΕΛΙΑ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Τη εν Αύγουστου 1906.

Προς τας χωριτικάς εκπαιδευτικάς έπιτροπείας...

Ενετάλην να πληροφορήσω ύμεις ότι το έλληνικόν χριστιανικόν...

Ιον Όπως, δια το προσεχές σχολικόν έτος 1906-7...

Ζων Όπως οι μόν μέχρι της 3ης τάξεως συμπεριλαμβανομένης...

Εν Όπως, ή χροσία κλεισμένων έκδόσεων οισωνδήποτε βιβλίων...

Εν Όπως, το Συμβούλιον μη συστήση να πληρωθή οιαδήποτε...

ΜΕΓΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ

Ο ΣΜΟΛΕΝΣΚΗΣ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Χ. ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ

Το Βιβλιοπωλείον ήμων από πολλών ήδη έτών...

Απόστολος Χ. Ιωαννίδης.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΓΙΣΤΟΝ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ

Κ. Γ. ΡΩΣΣΟΥ

Εκδόμισθησιν εκ Αθηνών άπαντα τα έκκεκμηνα...

ΑΓΓΕΛΙΑ

Λαμβάνω την τιμήν να καταστήσω γνωστόν...

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΧΑΡΙΤΩΝΟΣ Α. ΔΡΟΥΣΙΩΤΟΥ & ΣΙΑ

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Λαμβάνω την τιμήν να ποιήσω γνωστόν τοίς κ.κ....

Α. ΦΕΡΗ - Θ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

Και έπλούτισα το ήμέτερον Βιβλιοπωλείον δι' έλων...

Πάντα ταύτα πωλούνται άντι των άνεπιδέκτων...

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ

ΣΦΑΙΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Μεταχειρισμένον του Γαλλικού έργοστασίου...

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΝΕΑ

ΓΑΛΛΙΑ

Μεγάλη ναυτική συγκέντρωσις έγένετο εν Μεσσαλία...

Εις το συμπόσιον παρεκάθησαν οι ξένοι ναυτικοί...

Μεγάλα δόση παρά τός Κάννας κούονται...

ΑΓΓΑΙΑ

Η Σκωτική ταχεία άμαξοστοιχία έκτροχιασθεύσα...

Καταστρεπτικός τυφών ενέσκηπεν εις Χόγκ-Κόγκ...

ΡΩΣΙΑ

Αντι του εκ άποπληξίας άποθάνοντος Τρεπόφ...

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ
ΒΟΗΘΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Οροι συνδρομής.

Η συνδρομή είναι προπληρωτέα υποχρεωτική.
Ετησία εν Κύπρω Σελ. 10
Εξάμηνος » » 5
Ετησία εν τῷ ἑξωτερικῷ » 12
Εξάμηνος » » 7

Οι λαμβάνοντες τὸν «Κυπριακὸν Φύλακα», μετὰ τοῦ Περιοδικοῦ «Ζήνων» θὰ καταβάλλωσι συνδρομὴν προπληρωτέαν ὑποχρεωτικὴν.

Ετησίαν εν Κύπρω Σελ. 14
Εξάμηνον » » 8
Ετησία εν τῷ ἑξωτερικῷ » 16
Εξάμηνον » » 9
Δι τιμὰ καταχωρίσεων, πλὴν τῶν νευομιμένων, ὁρίζονται δι' ἰδιατέρας συμφωνίας.

ΔΙΩΤΜΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ ΚΑΙ ΕΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚῃ ΡΩΜΥΛΙΑ

[Υπὸ τὴν ἀνωθὶ ἐπιγραφὴν ἐλάδομεν γαλλικῶς συντεταγμένον τεύχος τοῦ ἐν Ἀθίνας Πατριωτικοῦ Συνδέσμου τῶν ἑθρῶν πολιουμένων ἑκκλησίων πρὸς τὰς Μ. Δυνάμεις καὶ τοὺς λαοὺς τῆς Ἑσπερίας καὶ τῆς Ἀμερικῆς. Ἐπειδὴ τὸ περιεχόμενον τοῦ τεύχους τοῦτου ἀποτελεῖ περιεκτικὴν καὶ σαφῆ ἐκθεσὶν τοῦ συστηματικοῦ διωγμοῦ τῶν Βουλγάρων κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ κατὰ παράβασιν οὐ μόνον τῶν στοιχειωδεδωτῶν θεσμῶν τοῦ πολιτισμοῦ ἀλλὰ καὶ διεθνῶν συνθηκῶν μεταξύ τῶν Μ. Δυνάμεων, δι' ὧν ἀναγινώσκοντες οὗτοι καὶ κοιμηθέντες ἀπέκτισαν τὴν αὐτονομίαν καὶ ἐλευθερίαν ἐν τῇ χώρᾳ τῶν, ὧν ποιοῦνται κατὰ χροσὴν τὰ μάλιστα ἐπαίσχυντον, μεταφράσαμεν αὐτὸ καὶ ἀναδημοσίευσομεν ὅδε λεποιοθὼς ὅτι παρόχον ἐπίκαιρον καὶ τὰ μάλιστα σοβαρὸν ἀνάγνωσμα εἰς τοὺς Ἑλλήνας ἀναγνώστὰς ἡμῶν.]

«Ποιοῦμενοι ἑκκλησίου πρὸς τὴν συνείδησιν τῶν λαῶν καὶ πρὸς τὴν δικαιοσύνην τῶν κυβερνήσεων, διαμαρτυροῦμεθα κατὰ τῶν ἀξιοβηρήτων συμβεβηκότων ἄτινα πρὸ μικροῦ ἐξελιχθησάν ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ, ἄτινα πάντῃ θλιβερώς συμπερηροῦσι τὴν μακρὰν σειράν ἀδικημάτων καὶ καταπίεσεων, ἃς οἱ κατοικοῦντες ἐν ταῖς χώραις ταῖς Ἑλληνες ὑπέμειναν ἀπὸ τῶν συμπολιτῶν αὐτῶν Βουλγάρων.

Ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ τῆς ἀνεξίτητης ἐλευθερίας καὶ τῆς δικαιοσύνης φαίνεται ἀπίστευτον ὅτι ἀπὸ τοσοῦτων ἐτῶν καὶ μετὰ τόσας βίαιοπαθείας οἱ Βούλγαροι, πρὸ τοῦ προσώπου τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου καταδύκουσι τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν μίτων διότι λαλοῦσιν οὗτοι ἄλλη γλῶσσαν, ἀνήκουσιν εἰς ἄλλην ἑκκλησίαν καὶ, τηροῦσιν ἄθικτον ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν τῆν ἐθνικὴν τῶν συνειδήσων.

Χθὲς Ἑυρώπη καὶ Ἀμερικὴ διαμαρτύρουντο κατὰ τῆς μισαλλοδοξίας τῶν Ρωμύων κατὰ τῶν Ἰουδαίων. Μάτην ἀνεμεινόμεν παραπλησίαν διαμαρτυρίαν, ὅτε ἡ αὐτὴ κυβέρνησις κατεδίωκεν ἐσχάτως μετὰ πλειονῆς κτηνωδίας καὶ δι' ἥττονα ἐτι λόγων τοὺς Ἑλληνας ἐν Ρωμομίᾳ. Θὰ ἤθελομεν εἰ ἴδωμεν τὴν κοινὴν γνώμην ἐξεγειρομένην σήμερον κατὰ τῶν φρικαλεωτήτων τῆς Ἀνατολικῆς

Ρωμομίας. Ἐπιτραπήν ἔρην εἰς ἐκθέσωμεν τὰ σταδάλωδη γεγονότα ἂν τὰ πρὸ μικροῦ συνέβησαν, καὶ δείξωμεν τὴν μακρὰν σειράν τῶν διωγμῶν ὧν ἐδέχθη ἢ υποκείμενον ἦδη καὶ οὔτις εἴς, προηγούμενα καλλίστα ἐγγυόντα τὰ παρὴντα γεγονότα, παρὰ τὰ Δικαιώματα ἄτινα ἀνεγνώρισεν ὑπὲρ ἡμῶν ἡ Ἑυρώπη ἐπισήμως καὶ διέλαβεν ἐν ταῖς συνθήκαις αἷτινες εἶπε τὸ θεμέλιον τοῦ Δημοσίου Δικαίου αὐτῆς.

ΑΙ ΣΥΝΘΗΚΑΙ, ΒΑΣΙΣΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ἩΜΩΝ

Ὅτε, τῇ ἐπιούσῃ τοῦ ρωσοτουρκικοῦ πολέμου, ἡ Ἑυρώπη ἠσχολήθη περὶ τῶν Βαλκανικῶν Ἐπαρχιῶν, τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας ἡ μέρους τῆς ἀρχαίας Θράκης, ἰδιόζουσα δὴς κατὰστάσεις ἐπεβάλλετο εἰς τὴν προσοχὴν αὐτῆς ὠφελεὲ νὰ ἴσῃ ἰκανῶς περίπλοκον πρόβλημα τῶν ἐθνικότητων.

Αἱ ἐπαρχίαι αὐταὶ κωφεοῦντο, τῶν ὄντων, ὑπὸ σχετικῆς βουλγαρικῆς πλειονότητος ἰκανῶς σημαντικῆς ἀλλὰ παρ' αὐτὴν, ἡ Ἑυρώπη ὠφέιλε εἰς ἐξασφάλισιν τὴν τύχην τῶν δύο ἐπιβαλλουσῶν μειονοτήτων, τῶν Τούρκων καὶ τῶν Ἑλλήνων, οἷτινες ὑπῆρχον ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις ταῖς αἷταις.

Οἱ Ἕλληες, οὐχὶ μόνον διὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν (150,000 περίπου ἐν Ἀνατ. Ρωμυλίᾳ) ἐπεβάλλοντο εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς, ἀλλὰ καὶ διὰ σειράν ἄλλων ἀπόψεων.

α.) Ὅτι πρῶτον, ἐν τισὶ διαμερίσμασιν, ἐν Στενημαχῶν, ἐν Φιλίππουπόλει, ἐν Βάρνῃ ἐπὶ τῆς παραλίᾳ τοῦ Ἑυξείνου κλπ. ἐπιλειοψήφου καὶ αὐτῶν τῶν Βουλγάρων. Ἔδει εἰς ὑπολογίωσιν τὰς ἐλληνικὰς τούτας περιοχὰς χωρὶς νὰ εὐχαιεταὶ ν' ἀποσπασίωσι ταύτας ἀπὸ τῶν ἐπαρχιῶν τούτων καὶ τὰς ἐπιβάλλωσιν εἰς ἰδιαίτερον σύστημα διοικητικόν.

β.) Ὅ ἐλληνικὸς πληθυσμὸς εἶναι ἀρχαιότερον ἐγκατεστημένος ἐν τῇ χώρᾳ οὖσα καὶ οἱ Βούλγαροι αὐτοὶ, καὶ μάλιστα ἀρχαιότερον εἰς εἴρωσιν, διότι οὗτοι, ὡς τυγχάνει γνωστὸν, ἐγένοντο ἡ ὑποσφοβυλακὴ τῶν μεγάλων ἐπιδρυσῶν τοῦ 4ου αἰῶσος, ἐνῶ οἱ πλείονες τῶν Ἑλλήνων εἶνε ἐτὶ ἀρχαίῳ ἀποικοῖ ἐγκατεστημένοι οὐδαμῶς ἐπὶ τῶν χρόνων τῶν Τούρκων ἢ τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος. Δὲν εἶνε περὶ αὐτοὺς ἀλλ' ἡ Ἀνατολικῇ Ρωμυλία προπαίτων, εἶνε ἡ πατρίς τῶν κατὰ πολλῶν μείζονα λόγου ἢ ὅσον εἶνε διὰ τοὺς Βουλγάρους τῶν Ἐπαρχιῶν τούτων.

γ.) Ἐν τέλει, ἀν ἡ πλειονότης ἀνήκει ἀναμφισβητήτως ἐν τῷ συνόλῳ τῆς χώρας, εἰς τοὺς Σλάβοις, ἡ Ἑλληνικὴ μειονότης κατείχεν ἐν τῇ χώρᾳ ἐξέχουσαν θέσιν κοινωνικὴν. τὰ πλείωστα τῶν ἐπαγγελμάτων, ἡ βιομηχανία, ἡ ἐμπορία, ἡ ἀλιεία, τὰ ἐλευθερία ἐπαγγέλματα, ἦσαν ἐν χερσὶν αὐτῶν, καὶ πάντα ταῦτα ἐπερρώνοντο ἐτι μάλ' οὐ τὴν σημασίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου.

Ἐπεβάλλετο ἄρα εἰς τὴν Ἑυρώπην ὄπως προνοήσῃ πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὰ δικαιώματα τῆς μειονότητος ταύτης καὶ τοῦτο φαίνεται ὅτι ἠνύθησεν αὐτὴ τότε, ἄρθρα τινὰ τῆς Βερολινέου Συνθήκης καὶ πολλὰ διατάξεις τοῦ Ὀργανικοῦ Κατισμοῦ τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας συνετάχθησαν πρὸς τοῦτο καὶ ἐπεβλήθησαν εἰς τὴν νεὰν ἐγκαθιδρομένην Κυβέρνησιν. Ὅπως τὸ ἄρθρον 4 § 2 τῆς Συνθήκης τοῦ Βερολίνου λέγει ρητῶς:

«Ἐν οἷς τόποις οἱ Βούλγαροι εἶνε μεμιγμένοι μετὰ Τούρκικῶν, Ρωμυνικῶν καὶ Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν, θὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν τὰ δικαιώματα καὶ τὰ συμφέροντα τῶν

πληθυσμῶν τούτων πρὸς ἑπιμόρῳ εἰς τὰς ἐκλήρους καὶ τὴν ἐπεξίργυσίαν τοῦ Ὀργανικοῦ Κανονισμοῦ. Καὶ τὸ ἄρθρον 5 § 2 καὶ 3 προσθετεῖ:

«Ἡ διάκρισις τῶν θρησκευτικῶν δοξασιῶν καὶ βυολογιῶν δὲν θὰ προσβάλλεται κατ' οὐδένος ὡς αἰτιὸν ἀποκλεισμοῦ ἢ ἀνικανότητος πρὸς ἀπολαύσιν τῶν αστικῶν καὶ πολιτικῶν δικαιωμάτων, πρὸς λαροδοχίην εἰς δημοσίας θέσεις, λειτουργίας καὶ ἀξιώματα ἢ πρὸς ἐξασκίαν διαφόρων ἐπαγγελμάτων καὶ βιομηχανιῶν ἐν οἰοδήποτε τόπῳ.

«Ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ ἐξωτερικὴ ἐξάσκισις τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων ἐξασφαλίζονται ὑπὲρ πασῶν τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ ἀποχωρήσεων ὡς καὶ εἰς τοὺς ξένους, καὶ οὐδὲν κόλυμα θὰ δύννηται νὰ προσβάλληται εἰτε κατὰ τοῦ ἱεραρχικοῦ ὀργανισμοῦ τῶν διαφόρων θρησκευτικῶν κοινοτήτων εἰτε κατὰ τῶν σχέσεων αὐτῶν πρὸς τοὺς πνευματικοὺς ὀρχηγούς αὐτῶν.»

Τούτο ἀνεφέρετο εἰς τὴν κυρία Βουλγαρίᾳ. Διὰ τὴν Ἀνατολ. Ρωμυλίαν, τὰ ἄρθρα 19 καὶ 18 τῆς «Βερολινέου Συνθήκης» ἄτινα ἀπεκαθίχτην αὐτῇ ἡγεμονίᾳ αὐτονομοῦ, ἀνέθετο εἰς μεταγενέστερον Ὀργανικὸν Κανονισμόν, δὲν θὰ συνέτασεν. Ἑυρωπαϊκῇ Ἐπιτροπέᾳ, τὴν φροντίδα ὄπως καθορίσῃ τὴν τύχην τῶν διαφόρων ἐθνικότητων. Ὁ Ὀργανισμὸς οὗτος εἶνε ἐτι μάλ' ἐκπεφρασμένος ἢ τὰ ἄρθρα τῆς Συνθήκης περὶ Βουλγαρίας. Καὶ ἐν τούτῳ προσεῖς εἰς οὐδὲν, καὶ προκαλοῦμεν τὴν προσοχὴν εἰς τοῦτο, ἐνώπιον διεθνῶς πράξεως συζητηθείσης καὶ καθιερωθείσης ὑπὸ τῆς Ἑυρώπης.

Ὁ Ὀργανικὸς Χάρτης καθιεροῖ τὴν διττὴν ἀρχὴν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἰσότητος πάντων τῶν πολιτῶν καὶ τὸ ἀπαρῆστον τοῦ προσώπου αὐτῶν καὶ τῆς περιουσίας τῶν, ὅπερ ἀπορρεῖ εἰς αὐτὴς καὶ ἡ ἡγεμονικὴ Κυβέρνησις δὲν θὰ παίηται βραδυτέρων νὰ προνοήσῃ συστηματικῶς.

Ἡ ἀρχὴ τῆς ἐλευθερίας διακηρύσσεται ἐν τοῖς ἄρθροις 30 § 1, ὡς πρὸς τὴν προσωπικὴν τὸ ἄρθρον 33 προσθετεῖ ὅτι «ἡ κατοικία παντὸς προσώπου κατοικοῦντος ἐν Ἀνατολ. Ρωμυλίᾳ εἶνε ἀπαρῆστος» τὰ ἄρθρα 38, 39 καὶ 40 καθιεροῦσι τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λόγου, τῆς διδασκαλίης καὶ τοῦ τύπου.

Τὸ ἀπαρῆστον τῆς ἰδιοκτησίας ὅπερ θὰ ἴδωμεν τοὺς Βουλγάρους παραβιάζοντες τοσοῦτος ὡς πρὸς τὰς Ἐκκλησίας, τὰς μοσὰς καὶ τὰ Σχολεία, καθιεροῦται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 36, ὅπερ θέτει τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ, τὸ ἄρθρον 36 § 1 ὅπερ ἀπαγορεύει τὴν δήμεσιν, καὶ τὰ ἄρθρα 34 καὶ 35 ἄτινα, ἀπαγορεύονται τὰ μουσάκια, παρακαλοῦσιν οὕτω τὰς ἐμμέτους προσβολὰς κατὰ τῆς ἰδιοκτησίας καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς κινήσεως.

Ἡ ἰσότης μεταξύ τῶν διαφόρων ἐθνικότητων καθορίζεται σαφέστερον ἐτι ἡ ἀρχὴ ταύτης ἀναγνωρίζεται ἐν τῷ ἄρθρῳ 24 § 1 καὶ 2.

«Οἱ ἰθαγενεῖς τῆς Ἀνατολ. Ρωμυλίας ἀνευ διακρίσεως φυλῆς καὶ θρησκευτικῶν δοξασιῶν, ἀπολαύουσι τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων.

«Αἱ δημοσίαι τιμὰι, θέσεις καὶ λειτουργίαι εἶνε ἐξίσου προσίτε εἰς αὐτοὺς κατὰ τὰ προσόντα αὐτῶν, τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν ἰκανότητα.» Τούθ' ὅπερ, κατὰ συνέπειαν, παρέχει τὸ δικαίωμα εἰς ἅπαντας τούτους ἰθαγενεῖς ἀπολαύσιν τῶν ἀνεγνωρισμένων ἐλευθεριῶν διὰ τῶν ἄρθρων 38, 39 καὶ 40 ὧν ἐμνημονεύσαμεν ἀνωτέρῳ (ἐλευθερία τοῦ λόγου, τοῦ τύπου κλπ.).

Ἡ ἀρχὴ τῆς ἰσότητος τηρεῖται καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν λατρείαν (ἄρθρ. 28 § 1 καὶ 39), καὶ κατὰ τρόπον ἐτι σα

φέστερον, ὡς πρὸς τὴν γλῶσσαν, διὰ τοῦ ἄρθρου 22, ὅπερ εἶνε τῶν μίλλων ἐκπεφρασμένον, καὶ καθιεροῖ ἀληθῶς καὶ ἀκαπτήσσει τὴν ἀρχὴν ταύτην, καὶ δείκνυσι καλῶς τὴν σταθερὴν μέριμνὴν τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς. Ἰδοὺ τὸ ἄρθρον ἐν ἐκτάσει:

«Αἱ ἰσότητες γλῶσσας τῆς χώρας: ἡ τοιρκικὴ, ἡ βουλγαρικὴ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ εἶνε ἐν χρῆσει ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ παρὰ τῶν ἀρχῶν καὶ παρὰ τῶν ἰδιωτῶν ἐν ταῖς σχέσεσιν αὐτῶν μετὰ τῶν ἀρχῶν κατὰ τοὺς ἐξῆς κανόνας:

«Αἱ διοικητικὰ καὶ δικαστικὰ ἀρχαὶ τῶν νομῶν, ἐπαρχικῶν καὶ δήμων διὰ τὰς πράξεις, τὰς κρίσεις τῆς ἀλληλογραφίας καὶ τὰς δημοσιεύσεις, μεταχειρίζονται τὴν γλῶσσαν τοῦ πληθυσμοῦ ὅστις ἐποτελεῖ τὴν σχετικὴν πλειονότητα ἐν ταῖς οἰκείαις περιφερείαις, ἀν μὴ ὑπάρχῃ μειονότης ἰση τουλάχιστον πρὸς τὸ ἡμισιον τῆς πλειονότητος ταύτης, καὶ ἐν τοιούτῃ περιπτώσει ἡ γλῶσσα τῆς μειονότητος χρησιμοποιεῖται ἐξίσου πρὸς τὴν πλειονότητος.»

«Αἱ διοικητικὰ καὶ νομαρχικὰ ἀρχαὶ, διὰ τὴν ἀλληλογραφίαν αὐτῶν πρὸς τὰς ὑψισταμένας ἀρχὰς μεταχειρίζονται τὴν λαλοῦμένην γλῶσσαν ὑπὸ τῆς πλειονότητος τοῦ πληθυσμοῦ ἐν ταῖς περιφερείαις τῶν εἰρημένων ὑψισταμένων ἀρχῶν.

«Ἡ τοιρκικὴ εἶνε ἡ ἐπίσημος γλῶσσα τῶν ἀρχῶν τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας ἐν ταῖς σχέσεσιν αὐτῶν πρὸς τὴν Ὑ. Πύλιν, καὶ πρὸς τὰς ἀρχὰς τῶν ἄλλων μερῶν τῆς Αὐτοκρατορίας.»

«Οἱ πρὸς δημοσιεύσιν νόμοι ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ, αἱ διατάξαι, αἱ ἐγκύκλιαι καὶ δημοσιεύσεις τῆς Κεντρικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Κεντρικῶν Διευθυντῶν, ἐνδιωφέρουσαι ἅπασαν τὴν Ἐπαρχίαν συντάσσονται εἰς γλῶσσαν Τοιρκικὴν. Βουλγαρικῶν καὶ Ἑλληνικῶν.

«Ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων, οἱ ἰδιῶται δικαιοῦνται νὰ μεταχειρίζωνται μίαν τῶν τριῶν κυρίων γλῶσσῶν κατὰ προαίρεσιν.

«Πάν διατάγμα ἢ ἀπόφασις πρόπι ἐπίσημος νὰ μεταφράζηται εἰς τὴν γλῶσσαν ἐκ τῶν τριῶν ἠθέλε ζητήσῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου προσώπου ἢ περὶ (ἢ ἐν τῇ μετὰφρασιν.»

Τέλος, ἡ καλύτερον ἐπιθεβαιώσῃ τὴν θέλησιν τῆς Ἑυρώπης καὶ συμπληρωτῆ αὐτῆς, καθοσοὶ ἀφορᾷ εἰς τοὺς φέρους, τὸ ἄρθρον 25 ἀπαγορεύει πάντα ἐκμερετικὸν φέρον καὶ ἐπιβάλλει τὴν κατανομὴν τῶν φέρων ὀρίζοι ὅτι: «πᾶς φέρος ἐπιβάλλεται πρὸς ὠφέλειαν κοινήν.»

Καὶ ὡσεὶ πάντα ταῦτα μὴ ἦσαν ἐτι ἰκανὰ, ἐν τῇ μερίμνῃ τοῦ ὑπὲρ τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὰ δικαιώματα ὡς καὶ τῆς συνειδήσεως τῶν μειονοτήτων μεχοι τῶν ἐλαχίστων λεπτομερειῶν, ὁ Χάρτης ἐν τῷ καιρισμῷ αὐτοῦ περὶ τῆς τοπικῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως, τὸ ἄρθρον 412, προσθετεῖ ἐν τέλει τῆς § 1: «Θὰ προσπαθῶσιν ἵνα, ὡς οἶδόν τε, καταλύσιν οἱ στρατιωτικὴ παρὰ τοῖς ὁμοεθνήσκεις αὐτῶν εἰς ἄ κατεχοῦσιν αὐτοὶ μέρη.»

Τοιοῦτον ὑπάρχει τὰ ἐγκαθιδροθέν δικαίον ὑπὸ τῆς Ἑυρώπης ἐν Βουλγαρία καὶ Ἀνατολ. Ρωμυλίᾳ, δικαίον ἐξασφαλίζον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν μειονότητα τῶν ἐπιμερῶν τούτων τὴν παρῆχον ἀπολύτον ἰσότητος πρὸς τὸν σλαβικὸν πληθυσμὸν. Πριν ἀπαιρηθῶμεν τὰς γενόμεναις προσβολὰς κατὰ τοῦ δικαίου τούτου ὑπὸ τῆς ἡγεμονικῆς κυβερνήσεως, καθ' ὧν μεγαλοφώνως διαμαρτυροῦμεθα σήμερον, τίθεται τελευταῖον τῆς ζήτησης: ἡ συγκεκαλυμμένη προαίρεσις τῆς Ἀνατολ. Ρωμυλίας εἰς τὴν βουλγαρίαν δὲν θὰ μετέβαλλε τὸ κείμενον τῶν δικαιωμάτων

τούτων καὶ ἡ ἡγεμονικὴ Κυβέρνησις δὲν θὰ ἐδικαιώσῃ ν' ἀγομῇ σήμερον τῶν Ὀργανικῶν Χαρτῶν τοῦ 1879.

Δύναται εἰς δὲθῃ πεπαρημοσινμένη ἀπάντησις ἀρητικῆ καὶ νὰ β.β.ωσῃ τις ὅτι ὁ Χάρτης οὗτος, ὡς καὶ τὰ ἄρθρα 4 καὶ 5 τῆς Συνθήκης τοῦ Βερολίνου, ἄτινα ἀφορῶσι εἰς τὴν Βουλγαρίαν, παρῆμενονσιν ἐν ἰσχύϊ.

Τρῖντι, ὁ ἡγεμόν τῆς Βουλγαρίας Ἀλέξανδρος Βάτιμβεργι κατελάρβησιν τὴν Φιλίππουπόλιν καὶ προεκήρυξε τὴν προσάρτησιν τῆς Ἀνατολ. Ρωμυλίας εἰς τὴν ἡγεμονίαν, ἀλλὰ, μετὰ μακρὰς διαπραγματεύσεις μεταξύ τῶν Δυνάμεων καὶ τῆς Τούρκιας, ἀπλῶς ἀπεφύμισθη ἀπὸ τῶν διωριζθησῶν ἐκείστων πενταετιῶν ὁ Γενικὸς Διαικητῆς τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας ὑπὸ τῆς Πύλης τῆς συναρτίαι τῶν Δυνάμεων (ὡς διελάμβανεν ὁ Ὀργανικὸς Νόμος τῆς Ἀνατολ. Ρωμυλίας), τὰ θεωρεῖ ὡς τοιοῦτον τὸν ἡγεμόνα τῆς Βουλγαρίας, ὅστις, συμμορφούμενος πρὸς τὸ ἄρθρον 13 τῆς Συνθήκης τοῦ Βερολίνου, καθίσταται οὕτω Γενικὸς Διαικητῆς (Βυλῆς) τῆς αὐτονομῆς Ἐπαρχίας.

Ἄλλ' ἐκτὸς τῆς προσωπικῆς ταίτης ἐνώσεως, ἡ Ἑυρώπη οὐδεμίαν ἀνεγνώρισε μεταβολὴν ἐν τῇ νομιμῇ θέσει τῆς Ἀνατολ. Ρωμυλίας: ὁ Ὀργανικὸς Χάρτης ὁ ἐπεξεργασθεὶς ὑπὸ τῆς Ἑυρωπαϊκῆς Ἐπιτροπέας ἐξακολουθεῖ ὑπάρχον ἐν ἰσχύϊ, ἐπιβάλλεται εἰς τὴν ἡγεμονικὴν κυβερνήσιν καὶ κέσειται δύννημι Νόμος.

Ἰδοὺ τὸ δικαίον. Καὶ τὸ δικαίον τοῦτο ἀπὸ εικοσαετίας μυσάρως παρεβιάσθη καὶ ἐποδοπατήθη, διότι παρὰ τὰ σαφῆ ταῦτα κείμενα τῶν συνθηκῶν ἄτινα ἀνελύθησαν, ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τοῦ πραξικοπήματος οἱ Βούλγαροι ἐπῆρσαν πάντα ἵνα ἀφομοιωσῶν τὴν νεωστὴν καταληφθείσαν ἐπαρχίαν πρὸς τὴν Βουλγαρίαν ἡγεμονίαν καὶ ἵνα καταστῆσιν ἐπικρατοῦσας, ὡς ἐν τῇ μιᾷ καὶ ἐν τῇ ἑτέρα τῆν βουλγαρικὴν ἐθνότητα ἀνελάμασι τῶν ἄλλων μειονοτήτων. Καὶ, διὰ τῆς ἀφομοιωτικῆς ταύτης ἐργασίας, ἡ βουλγαρικὴ ἐκέρχεται κατεγίνετο κυρίως εἰς ἐξαιλίψῃ τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου, ὅπερ, χίρους εἰς τὴν κοινωνικὴν, ἠθικὴν καὶ αἰκοσομικὴν ὑπεροχὴν του, ἦτο, ὡς παρετηρήσαμεν ἀνωτέρω, ὁ κύριος παράγων τῆς ἐμπορίας καὶ τῆς βιομηχανίας.

Η ΠΑΡΑΒΙΑΣΙΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΝ ΤΩΝ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΩΝ ΥΠΟ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἰδοὺ τὸ δικαίον. Καὶ τὸ δικαίον τοῦτο ἀπὸ εικοσαετίας μυσάρως παρεβιάσθη καὶ ἐποδοπατήθη, διότι παρὰ τὰ σαφῆ ταῦτα κείμενα τῶν συνθηκῶν ἄτινα ἀνελύθησαν, ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τοῦ πραξικοπήματος οἱ Βούλγαροι ἐπῆρσαν πάντα ἵνα ἀφομοιωσῶν τὴν νεωστὴν καταληφθείσαν ἐπαρχίαν πρὸς τὴν Βουλγαρίαν ἡγεμονίαν καὶ ἵνα καταστῆσιν ἐπικρατοῦσας, ὡς ἐν τῇ μιᾷ καὶ ἐν τῇ ἑτέρα τῆν βουλγαρικὴν ἐθνότητα ἀνελάμασι τῶν ἄλλων μειονοτήτων. Καὶ, διὰ τῆς ἀφομοιωτικῆς ταύτης ἐργασίας, ἡ βουλγαρικὴ ἐκέρχεται κατεγίνετο κυρίως εἰς ἐξαιλίψῃ τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου, ὅπερ, χίρους εἰς τὴν κοινωνικὴν, ἠθικὴν καὶ αἰκοσομικὴν ὑπεροχὴν του, ἦτο, ὡς παρετηρήσαμεν ἀνωτέρω, ὁ κύριος παράγων τῆς ἐμπορίας καὶ τῆς βιομηχανίας.

Τὰ ὑπὸ τῶν Βουλγάρων χρησιμοποιθῆνα μέσα πρὸς ἐξόντωσιν τῶν συμπολιτῶν αὐτῶν Ἑλλήνων ἦσαν ἐξίσου πολυάριθμα καὶ ποικίλα. Θὰ ἐπιπλήρωι τ' ὀμιλοῦντες, ὅ ἀρκεσθῶμεν νὰ μνημονεύσωμεν ἐνθάδε, συνοψίζοντες αὐτά, ἕνεκα τῶν γεγονότων τούτων μόνον.

(ἀκολουθεῖ)

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΑΓΟΡΑ ΑΒΥΚΚΩΣΙΑΣ
Σίτος τὸ κεῖλεν γρ. 30-34
Κριθή » » 15-17
Βρόμη » » 12 1/2
Ὀρόςος » » 28
Ἀνισοκ ἡ ὀκτῶ » » 5
Λινόςπυρος » » 2
Κουκκία ξ. » » 2 3/4
Σταφ. μαορ. » » 1 3/4
» βραστῆ » » 1 3/4
Γεώμηλα » παρ. 25-35
Ἐλαια ἐντόπ. ἢ λίτρα γρ. 28
» ξένα » » 21
Κρόμυρα » » 20
Βάμβυξ » » 18-20
Μαλλία » » 26
Ὀλίου τὸ γομάρι » 160-220
Κουμανδάρια » » 250-300
Ρακή σούμα 20, 30. » 2 3/4
ΓΥΗΘΙΣ «ΕΥΚΩΣΙΑΣ»
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΟΤ καὶ Σίας.